

Vrbovský farník

mesačník farnosti Vrbov – ročník I. – číslo 12/2007

Postup prác

KOSTOL

V sobotu v noci sme sa vkradli do nášho vynoveného kostola. Deti boli po celodennom programe uzížené s očami ako dve pomlčky. Vytiahol som ich tam od zábavy a tanca. Samé boli prekvapené tým kontrastom. Bolo to cítiť v tichu a tieňoch polo osvetlených ornamentov klenby. Požehnali sme adventný veniec. Modlitba nás zomkla do príjemne tesného kruhu. „Pán farár, aký starý je tento kostol?“ „Sedemsto sedemdesiat osem plus sedem je sedemsto osemdesiat päť.“ – počítal som nahlas. Oči detí hovorili, že im toto číslo nič nehovorí. „Keby mu za rok narástla metrová brada, tak by náš kostol mal bradu stadiaľto až kdesi ku hotelu Flipper.“ To už bolo lepšie, oči detí tá predstava bradatého kostola trochu rozveselila. „Človek sa môže dožiť tak najviac okolo sto rokov,“ skúsil som do tretice. „To ako keby si odovzdávali štafetový kolík storočný dedko novonarodenému chlapčekomu, a urobili by to skoro osemkrát. Neskôr som tak rozmýšľal, že to mohlo byť aj zo dvadsať tridsať pokolení otcov a mám, čo odovzdali v tomto kostole posolstvo viery svojim synom a dcéram. Koľko tisícok dievčat sa v tomto kostole modlilo za dobrého manžela. Koľkí chlapci tu pokukovali po dievčencoch a, možno len tak na pol srdca, tiež prosili Boha o láskavú a milujúcu manželku. Koľko manželiek tu prosilo o šťastný návrat mužov, či synov z desiatok vojen, čo prehrmeli ponad vežu nášho kostola v tomto čase... Aký veľký balík modlitieb za zdravie svoje, či blízkeho sa nahromadil, skoro ako seno pred tuhou zimou, pod krokvmi pôjdov hospodárstiev vrbovskej farnosti, pod strechou tohto chrámu. Azda ani niet ľudskej potreby a túžby, žeby sa čo i len raz nespomenula v modlitbe prednesenej Bohu, za ten dlhočizný čas, čo tu tento kostol stojí. Každé zrnko piesku zlisované tlakmi zemskej kôry v kameňoch, z ktorých stojí náš kostol, je podobné sekunde modlitieb a svätých omší, ktoré tu ktosi prekľachal v rozhovore s Bohom. Za svoju spásu alebo druhých. To je poklad klenieb nášho kostola. Nádherné farby ho nanovo pripomínajú. Ak prižmuríte oči, tak zrazu zbadáte v klenbách dno obráteného člna čo pláva po oblohe. Zo stredu trčia dva stožiare stĺpov. Náš kostol je loď, ktorou sa previezli celé generácie Vrbovčanov od kolísky ku hrobu.

Exupéry ma naučil takémuto pohľadu na Boží chrám. A je to tak. Ľudia sú ako stroskotanci v tomto svete, rozptýlený v pltiach domčekov okolo tejto pevnej stavby. Na čom si zakladajú sú len úlomky dreva na hladine mora života. Sú postavené z rovnako pevných skál ako chrám, ale vratkými ich robia nestále ľudské city a zlé vlastnosti človeka. Zmietajú sa v sporoch, menia majiteľov, podliehajú módnym vplyvom prestáv búr a búračiek. Chrám pevne rozráža vlnobitie času. Nie svojim výzorom, lebo ten sa tiež mení, ako ukázali archeologické sondy, ale svojou podstatou. Zdanlivo najnežitočnejšia stavba obce je jej najstaršou stavbou. Nie pamätníkom minulosti, ale loďou naplnenou ľudskou posádkou. Vezieme sa ňou k večnosti. Až to berie dych, koľko mocných, vplyvných ľudí prešlo jeho bránou, kým ich nevyniesli a definitívne nehodili cez palubu tohto sveta na dvoch lanách pod hladinu vlniacich sa zelených lúk a dozretých klasov. Koľko krásavíc priam preplávalo vo svojich krojoch pomedzi lavice a rozvlnilo članky chlapčenských srdca a snov. Ako stareny ich neskôr zodratých robotou odprevadili na sever od majáku veže. V koľkých rečiach tu ľudia šepkali Bohu svoje sny a trápenia. Ako z pumpy zaplaveného podpalubia, tak sa tu vyplavilo ľudskej biedy a zranenej dôstojnosti čerpadlami svedelnice a sviatostnej milosti, ktorá zmenili už toľko životov. Kostol je miesto útočiska nie pre hrubé múry, ale pre pancier posvätna nazbieraného vysluhovaním sviatostí. Stál a stojí, aby nás ochránil pred desom z pádu do plynu času, čo nám pripomína každé odbitie vežových hodín. Iní, aby sa od strachu netriasli, utekajú do opojenia alkoholu, či drog, alebo náhlivej práce, zážitkov a eufórie zo športových výkonov. My znova zastaneme zo zaklonenou hlavou pod sprškou Božej milosti vo vetre Božieho dychu, ako sa zahryzne prova svätyne po vysviacke do prúdu každodenných dní. S úskaliami chorôb, nesvornosti, rozčarovani a pohoršení. Ale to robí plavbu pod zástavami Katolíckej cirkvi práve zaujímavou. A užitočnou. V zdanlivo najzbytočnejšej stavbe obce.

*Andrej Legutký, Váš približne
dvadsiaty ôsmy po mene známy
vrbovský farár*

Postup prác na kostole

Po štyroch rokoch úspešných prác, sa 16. decembra 2007 slávnostnou posviackou za účasti otca biskupa, začne prevádzka v rímsko-katolíckom kostole sv. Serváca. Pripomeňme si pri tejto príležitosti postup prác v jednotlivých rokoch.

V roku 2003 za pôsobenia kňaza Mgr. Jozefa Sobčáka a starostu obce Ing. Jozefa Kovalčíka, sa začala maľovať veža kostola, konkrétne od 16. júla montovaním lešenia okolo veže. Pre nepriaznivé počasie boli práce koncom októbra prerušené. V máji 2004 sa opäť pokračovalo v prerušených prácach. Maľba veže bola ukončená v júni 2004 firmou Malbyt Levoča. Svojpomocne bola prevedená úprava podvežia s gotickým vonkajším vchodom a boli vymenené okná.

V roku 2005 bolo najdôležitejšou akciou pre celé farské spoločenstvo zavedenie podlahového kúrenia. V dňoch 15. – 25. júna bol v kostole prevedený krátky archeologický prieskum štyrmi sondami, cieľom ktorého bolo zistiť úroveň klenby krypty, aby nedošlo k jej narušeniu pri stavebných prácach. Súčasne s výskumom bola krypta odkrytá.

Od 23. augusta 2005 boli všetky sv. omše a obrady vykonávané v evanjelickom kostole, do ktorého bol prenesený svätostánok. Rozobrali sa bočné oltáre a časť hlavného oltára. Na keramickú dlažbu bol uložený polystyrén a podklady na rozvody, ktoré boli zakryté kari sieťou a celá plocha bola zaliata betónom. Práce na kúrení boli ukončené v septembri 2005 firmou Jozef Balabás Ľubica. 24. septembra 2005 bola kamiónom dovezená nová dlažba, ktorej ukladanie začalo od 8. októbra a ukončené bolo v polovici novembra firmou Ľubomíra Bednarčíka a Tomáša Slivovského.

28. februára 2006 bola prevedená úprava krypty. Vchod do krypty bol uzatvorený pôvodným kameňom, na ktorý bola nalepená nová dlažba. Levočská reštaurátorská firma po postavení lešenia začala s prácami v presbytériu (svätyni) odkrytím maľby z roku 1773-4, opravou rokokovej ornamentatiky, prevedením maľby. V letných mesiacoch boli práce prerušené kvôli dozrievaniu tmelenia a opráv. 15. decembra 2006 boli práce v presbytériu ukončené. Dňa 22. decembra si

občania farnosti, v rámci dňa otvorených dverí, prezreli novú maľbu a svojim podpisom mali rozhodnúť o pokračovaní prác v lodi kostola.

V roku 2007, za pôsobenia kňaza PaedDr. ThLic. Jaroslava Rusnáka a starostu obce MVDr. Félixu Jankuru, sa pokračovalo v začatých prácach. Za dodávateľa reštaurátorských prác bola vybraná firma reštaurátora Ľubomíra Kuca. 4. apríla sa začalo so stavbou lešenia a 11. apríla nastúpili reštaurátori, ktorí prevádzajú práce na odkrytí pôvodnej maľby, opravu rokokovej ornamentatiky, opravu prasklín v klenbe, obnovenie nápisov na víťaznom oblúku a maľbu. Práce boli ukončené koncom októbra 2007. 2. novembra bolo rozobraté lešenie a začalo sa s ďalšou etapou prác – čistením, úpravou lavíc, montovaním oltárov. Veľká časť prác bola prevedená v rámci aktivizačných prác Obecného úradu Vrbov. Všetky práce na rekonštrukcii kostola boli ukončené za pôsobenia súčasného kňaza – Mgr. Ing. Andreja Legutkého. Celková hodnota vykonaného diela je viac ako 12 miliónov korún.

Dejiny tohto kostola sa začali písať pred 785 rokmi (v roku 1222). Patrí medzi najstaršie kostoly Spiša a musím dodať, že po vykonaní týchto prác sa právom zaradil medzi najkrajšie, načo môžeme byť hrdí. Bude dôstojným duchovným príbytkom pre súčasné aj budúce generácie.

Jozef Žemba,
kronikár obce

Chrám je postavený preto, aby tam prebývalo meno Božie, t.j. aby znalosť Boha bola zjavovaná z toho, čo sa tam konalo, alebo hovorilo. *(sv. Tomáš Akvinský)*

Kostoly je potrebné stavať pomaly, pretože tým sa podnecuje zbožnosť a štedrosť veriacich. *(sv. don Bosco)*

Tvojím chrámom ho potom budú nazývať a oni budú sedávať v jeho tichu. A budú nachádzať sami seba. *(Exupéry)*

Program sv. omší na mesiac december 2007

Dátum	Čas	Úmysel	Lektor	Liturgický kalendár
1. XII.	08:00	+Ján a Mária Paugsch		
2. XII.	08:00	+Ondrej, Petronela, Michal	Blaščáková Anna Bretzová Mária	PRVÁ ADVENTNÁ NEDEĽA
	10:00	pro populo	Matalíková Katar. Body Patrik	
3. XII.	18:00	+Katarína Galliková	Hrebeňárová Monika	Sv. Františka Xaverského
4. XII.	07:00	Za zdravie a požehnanie pre Danielu	Hrebeňárová Mária	Sv. Jána Damascen.
5. XII.	18:00	+František	Knapíková Mária	
6. XII.	18:00	+Jozef a Mária Imrich	Hrebeňárová Alžb.	Sv. Mikuláša
7. XII.	18:00	+Helena Čižíková – výr.	Vanečková Lívia	Sv. Ambróza
8. XII.	18:00	pro populo	Bretzová Mária	Nepošk. poč. Panny Márie
9. XII.	08:00	za zdravie a požehnanie rod. Imrichovej	Hrebeňárová Mária Hrebeňárová Júlia	DRUHÁ ADVENTNÁ NEDEĽA
	10:00	pro populo	Knapíková Mirka Matalíková Katar.	
10. XII.	18:00	Za zdravie a požehn. rod. Viktora Paugscha	Hrebeňárová Lucia	
11. XII.	07:00	Za zdravie a požehnanie rod. Karola Husáka	Hrebeňárová Alžbeta	Sv. Damáza
12. XII.	18:00	+Ján Leščinský – výr. (20)	Hrebeňárová Marcela	P. Márie Guadalupskej
13. XII.	18:00	Za rod. Pavla Olejára	Bodyová Katarína	Sv. Lucie
14. XII.	18:00	Za ružu sv. Serváca	Bretzová Mária	
15. XII.	08:00	Za zomierajúcich	Hrebeňár Pavol	
16. XII.	08:00	+Jozef Hrebeňár	Blaščáková Anna Hrebeňár Adrián	TRETIA ADVENTNÁ NEDEĽA
	10:00	pro populo	Body Patrik Hrebeňár Pavol	

Dátum	Čas	Úmysel	Lektor	Liturgický kalendár
17. XII.	18:00	+Žofia Čupová – výročná	Čupová Lucia	
18. XII.	07:00	František Zummer st., ml.	Bretzová Mária	
19. XII.	18:00	Tomáš a Genovéfa Žemba	Matalíková Katarína	
20. XII.	18:00	+František Pisarčík	Hrebeňárová Marcela	
21. XII.	18:00	+Katarína Jankurová	Vanečková Lívia	
22. XII.	08:00	+František Budzák	Čupová Lucia	
23. XII.	08:00	+vdp. Jozef Tomaľa	Blaščáková Anna Bretzová Mária	ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA
	10:00	pro populo	Hrebeňárová Már. Bodyová Katarína	
24. XII.	16:30	+Július Olekšák	Knapíková Mária Hrebeňárová Mo.	
25. XII.	00:00	pro populo	Knapíková Mirka Hrebeňárová Luc.	NARODENIE PÁNA
	10:00	+Jozef	Hrebeňárová Alž Hrebeňár Pavol	
26. XII.	08:00	+Zdeno Olekšák	Bodyová Katarína Hrebeňárová Már.	Sv. Štefana
	10:00	za duše v očistci	Body Patrik Hrebeňárová Júlia	
27. XII.	18:00	+Ján a Mária Zemčák	Knapíková Mária	Sv. Jána
28. XII.	18:00	+Igor a Marta Pirožek	Bretzová Mária	Sv. neviniatok
29. XII.	08:00	+Stanislav Pitoňák	Knapíková Mirka	
30. XII.	08:00	+Jozef Tomaľa	Hrebeňárová Júlia Hrebeňárová Luc.	SV. RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA
	10:00	pro populo	Hrebeňárová Mon Hrebeňár Pavol	
31. XII.	17:00	František a Žofia Pirožek	Hrebeňárová Alžbeta	Sv. Silvestra

Ježiš zmenil môj život...

„Ak mám povedať niečo o mojej ceste k Bohu, je to ťažké, pretože ľudské slová nedokážu vyjadriť to, čím Boh naozaj je. Hoci by to boli najúžasnejšie slová tejto zeme, stále nebudú hodné dotýkať sa Boha a jeho veľkosti.

On, ozajstná Láska, jediný zmysel a príčina života, má rôzne cesty pre každého človeka. Je jeden. Ľudí šesť a pol miliardy. Napriek tomu je tu pre každého, hocikedy.

Aj mňa si pomaly vychováva. Verím, že raz splním jeho dielo v živote, ktorý mi zveril. Človek len tak nepodľahne Bohu. Nie vždy vie, kto je Boh. Podobne ako ja, keď som Boha nepoznal, netušil som, čo všetko tá Láska dokáže. Lepšie povedané, neveril som, že všetko je mu možné.

Pri pravidelnej návšteve nedeľnej svätej omše, ministrovaní a „slušnom“ živote som získal pocit, že Boh je niekde hore a hoci dokáže veľké veci, stále je ďaleko. Vtedy som si Boha a čas strávený s ním zaškatuľkoval a obmedzil.

Viete ako to funguje? Vaša viera je reálna, úprimná, no Boha nempúšťate skutočne do svojho života, priamo pod kožu a už vôbec nie do srdca. Až kým vás nevyzve niečo urobiť. Zariadi, aby ste strávili spolu viac času a spoznávali ho, lebo On vás pozná dokonale. Mňa poslal na požehnané miesto Katolíckej Univerzity v Ružomberku. Tam začal ku mne hovoriť skrze ľudí. Vďaka pravidelnej účasti na eucharistii hovoril a konal viac. Prijímaním jeho živého slova a tela do srdca si človek uvedomuje svoju duchovnú situáciu.

Boh vám niekde na polceste dá pocítiť, čo je pre vás najlepšie. Zošle vám Ducha, hoci ste nežiadali, pretože ste nevedeli, že niečo také neskutočné sa dá zažiť i tu na zemi. Žijete nebo. S úžasom čakáte, čo bude tam hore. Naplnenie časov cítite tak reálne. Môže sa vám zdať, že hovorím o nejakých nekalých psychotropných látkach či podobne, no nie je to tak. V tom čase naozaj „fíčíte“ na jedinej veci a tou je Boh! Ráno sa zobudíte a prvé, čo vám napadne je pieseň, ktorá ho oslavuje, lebo jemu to patrí. Keď vám z tej lásky behajú zimomriavky po celom tele, tak si spomeniete na Pavlove slová: *„Ani oko nevidelo, ani ucho*

nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorý ho milujú.' (1 Kor 2,9). V hlave vám vrta otázka: Čo bude v nebi? Odpoveď nepoznám, ale určite to bude super oslava.

Pocit časom vyprchá, nadšenie opadne, príde ťažké obdobie a vy sa nájdete v okovách hriechu. Avšak Boha máte stále pred očami. Vtedy je ťažké ísť za ním, ale to je jediná cesta. Tá cesta sa naozaj oplatí, lebo ste s Bohom. A vtedy vám povie: „*Ak som ja za nás, kto je proti nám?*“ (Rim 8, 31b). A ‚blik‘ žiarovka z neba! Boh je so mnou, nie som sám. V tom spočíva naše šťastie a výhra, že ‚*Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás*‘ (Jn 15,16).

Preto sa tak dobre žije s Pánom, lebo On umrel za jediné, čo vlastným - moje hriechy.

vema

On je vytrvalý

Vonku bola zima. Mária s Jozefom sa túlili betlehenskými uličkami. Túžili sa zohriať. Nezáležalo im ani tak na sebe, ako na dieťati, ktoré Mária nosila pod srdcom. Chodili od domu k domu, od dverí k dverám, klopali, prosili. Avšak ľudia ich neprijali. Mrzko sa na nich pozreli a zabuchli pred nimi dvere. Nezaujímalo ich, že sú chudobní, nemajú kam ísť a vonku je zima. Zabuchli im dvere. Keby len vedeli, kto sú tí, ktorí ich žiadajú o pomoc. Keby len tušili, že v ich bezprostrednej blízkosti sa nachádza samotný Boží Syn.

Zamysli sa! Nie je to tak aj dnes? Nezatváraš pred Ježišom dvere? Mnoho ráz sa ani len neprídeš pozrieť, kto klope, kto je za dverami. Aj keď vieš, že tam stojí Ježiš, neotvoríš mu a nepozveš ho bližšie k sebe. Nezaujímá ťa, čo má pre teba pripravené? Ponúka ti toľko pokoja, nádeje, radosti, povzbudenia, lásky... Záleží len od teba, či otvoríš a prijmeš ho. On je vytrvalý, bude klopať stále.

vema

Druhá diecézna synoda

Na tomto mieste zvykneme uvádzať mesačné témy farskej rozpravy. V mesiaci november sme sa zaoberali témou „Jednota v mnohosti. Slovo otca biskupa Františka, čítané v nedeľu 4.11.2007, nás natoľko zaujalo, že ho uvádzame v plnom znení:

Milí bratia a sestry!

Sme svedkami manželských napätí v mnohých rodinách, nepriateľská „dusnota“ je na mnohých pracoviskách, jestvuje medzi nami mnoho škriepok a roztržiek. V tejto situácii si príliš dobre uvedomujeme, aká je dôležitá jednota v jednotlivých ľudských spoločnostiach.

Jednota patrí medzi také dôležité hodnoty, ako je pravda a láska.

Sväté Písmo nám ako príklad jednoty udáva jednotu, ktorá vládne v ľudskom tele. (Porov. Rim 1, 4 n). Ľudské telo sa skladá z mnohých buniek a z mnohých údov. Inakšie sú bunky svalov, inakšie sú bunky kostí, inakšie bunky krvi. Tie mnohoraké bunky v ľudskom tele tvoria dokonalú jednotu v rozmanitosti, lebo všetky bunky sledujú spoločný cieľ. Každá bunka totiž sleduje dobro celého tela - ľudské zdravie. Ak by niektorá bunka z tejto snahy vybočila, na tomto mieste u človeka vznikne zápal alebo iný patologický jav. Jednota neznamena, že by sme mali byť všetci rovnakí, to by bola nefunkčná uniformita. Ak by boli v spoločnosti všetci pekári alebo všetci stolári, či kováči, život v obci by nefungoval. Ak je v spoločnosti primerane zastúpené každé povolanie, potom sa môže vytvoriť užitočná jednota v rozmanitosti. Takáto jednota je fungujúcou jednotou.

Jednota osobnosti.

Človek to nie je iba telo, ľudská bytosť má aj dušu. Ako osobnosť musí v sebe vytvoriť jednotu. Vnútorňú rozorvanosť osobnosti svätý Pavol opisuje takto: „*Podľa vnútorného človeka s radosťou súhlasím s Božím zákonom, ale vo svojich údoch pozorujem iný zákon, ktorý odporuje zákonu mojej mysle a robí ma zajatcom zákona hriechu, ktorý je v mojich údoch.*“ (Rim 7, 22-23).

Musíme neustále zápasíť o to, aby sme aj svoje telo podriadili duchovnému zákonu, aby sme žili podľa svedomia a dosiahli tak jednotu osobnosti. Stanú sa z nás vyrovnané charaktery, svedomití ľudia, na

ktorých sa dá spoľahnúť a ktorí sú schopní v jednote s bratmi a sestrami budovať krajší svet.

Jednota v rodine.

Rodina je miesto, kde jednota medzi manželmi je dôležitejšia ako chlieb.

To čo ich má spájať je snaha o pozemské i večné dobro všetkých jej členov.

Tak často sa na to zabúda. Stáva sa, že otec začne myslieť len na seba, len na svoju rozkoš. Pre rozkoš je pre neho dôležitejší alkohol, hracie automaty, než dobro detí. Ani poľovačka, či futbal nesmú dostať prednosť pred manželkou a deťmi. To platí aj o manželke, ani ona nesmie myslieť len na seba. Preto ani móda, ani nič iné nesmie byť dôležitejšie, než dobro manžela a dobro detí. A keď ide o ich dobro, nestačí sa postarať iba o ich pozemské dobro, ale aj o dobro večné. Ak členovia rodiny myslia len na seba, ak myslia len na svoje pozemské radovánky, nemá ich čo zjednocovať, nastáva rozvrat. Ich vzájomné vzťahy začnú byť škodlivé.

Jednota v Cirkvi

Cirkev je miesto, kde sa má výnimočným spôsobom sledovať oslava Boha a pozemské i večné dobro všetkých ľudí. Ide o najvyšší a univerzálny cieľ. Oslava Boha je najvyšším a posledným cieľom a pozemské i večné dobro všetkých ľudí je univerzálnym cieľom, lebo zhŕňa všetko a všetkých. **Preto jednota by mala byť jedným z podstatných znakov Cirkvi.**

Život Cirkvi sa najkonkrétnejšie uskutočňuje na farskej úrovni. Tam žijú rozmanité spoločenstvá. Vo farnosti žijú veriace rodiny, rehoľné komunity, združujú sa tam náboženské hnutia, modlitbové spoločenstvá a rôzne náboženské a charitatívne združenia, ktoré na základnej úrovni reprezentujú Cirkev. V nich je skryté veľké bohatstvo Božích darov a chariziem.

Boh dáva ľuďom vo farnostiach mnohé vzácne dary ducha, srdca i šikovnosť rúk, ale nositelia týchto darov ich majú v pokore užívať na oslavu Boha a pre duchovné dobro celej farnosti. **Kto sa snaží byť užitočný celej farnosti, prispieva k jednote.**

Tu má veľmi dôležitú úlohu miestny farár, ktorému biskup do jeho starostlivosti zveril farnosť. Miestny farár má dbať o to, aby neuháňal

ducha, ale musí pritom bedliť, aby nikto pod rúškom, že chce slúžiť farnosti, nemohol budovať svoju slávu, či slávu svojej skupiny, alebo inak presadzovať svoje vlastné, či skupinové záujmy na úkor celku. Miestny farár má tiež povinnosť, aby život vo farnosti usmerňoval v súlade s katolíckou morálkou a všetky pobožnosti, aby boli v súlade s katolíckou vierou a liturgickými predpismi. Od tejto úlohy sa farár nemôže dišpenzovať, ani ju zanedbávať.

O tejto úlohe farára majú vedieť všetky spoločenstvá žijúce vo farnosti a rešpektovať ju, inak sa naruší jednota vo farnosti a tým aj v Cirkvi. Nejednota a rozvrat spôsobí pohoršenie uprostred Božieho ľudu.

Jednota v inštitúciách, spoločenstvách a na pracoviskách.

Fungujúca jednota v akomkoľvek spoločenstve sa dosiahne vtedy, ak všetci členovia spoločenstva budú pracovať pre dobro celého spoločenstva a chrániť ho. Potom im spoločenstvo poskytne tie výhody, pre ktoré ono bolo zriadené. Dobro obce, dobro firmy, dobro školy, dobro klubu musí byť motívom pre všetkých členov, aby vytvorili jednotu.

Úloha autority a poslušnosti pri vytváraní jednoty.

Jedna z najdôležitejších úloh pri vytváraní fungujúcej jednoty v ľudskom spoločenstve je úloha autority. Autorita má byť zjednocujúcim článkom a má cítiť zodpovednosť za spoločenstvo. Hlavnou úlohou autority je logicky rozdeľovať úlohy, mať spätnú väzbu o ich plnení a spravodlivo užívať sankčné prostriedky – odmeny a tresty. Nelogické rozdeľovanie úloh je vtedy, ak nie je jasné, čo kto má robiť a kto za čo zodpovedá. Ak niekto dostane úlohy nad svoje sily, či nad svoje možnosti, ak sa mu zveria úlohy bez primeraných právomocí. Toto spôsobuje napätie a narúša jednotu.

Nesmieme zabúdať, že poslušnosť voči legitímnym požiadavkám autority je nutnou podmienkou jednoty. V dnešnom svete je kríza autority i kríza poslušnosti, preto nejednota a rozbroje tak veľmi ťažia našu spoločnosť.

Sviatosť Oltárna – sviatosť jednoty.

Ježiš Kristus, ktorý v sebe spája božskú a ľudskú prirodzenosť, ktorý obnovil jednotu medzi nebom a zemou, medzi človekom a Bohom, ktorý je tvorcom jednoty, nám zanechal aj sviatosť jednoty – Sviatosť Oltárnu.

Vonkajším znakom Sviatosti Oltárnej je chlieb a víno. Tak ako v jednom chlebe sú zjednotené mnohé zrna a v jednom kalichu mnohé kvapky vína, tak pri eucharistickom stole chce Kristus zjednotiť celý Boží ľud. Sviatosť Oltárna je znakom jednoty, inšpiráciou k jednote a zároveň prameňom jednoty.

Kto chce pristúpiť k stolu Pána, nech najprv uváži, akou veľkou hodnotou je jednota, nech si uvedomí, že k vzájomnej jednote sme všetci povolání a nech si vzbudí túžbu po jednote. Nech má snahu pestovať jednotu svojej osobnosti, tým, že bude žiť v súlade so svojou vierou a tým v jednote so svojim Bohom. Nech má snahu pestovať jednotu vo svojej rodine, jednotu vo farnosti a cez farnosť jednotu v Cirkvi a jednotu na pracovisku. Kto nechce úprimne pestovať jednotu na všetkých úrovniach, nech nepristupuje k stolu Pána.

Položme si v tejto súvislosti niekoľko otázok:

Zápasíš denne o to, aby si zmýšľal a žil podľa svojej viery a nebol rozorvanou osobnosťou? Zmýšľaš, rozprávaš a konáš vždy podľa tých istých zásad, alebo nadfáš vždy tomu, kto je vedľa teba a stávaš sa tak nespoľahlivým človekom plným protirečenia? Ako otec, či matka rodiny nezanedbávaš manželského partnera a deti pre sebecké záujmy? Robíš čo vládzeš, aby si tvoje deti zachovali telesné zdravie, morálnu česť a vieru v Boha? Nepúšťaš ich s ľahkosťou na také miesta, kde im v tejto veci hrozí nebezpečie? Usmerňuješ ich k tomu, aby si vedeli tieto hodnoty vážiť a chrániť si ich? Máš záujem o svoje mesto, o svoju obec, v ktorej žiješ? Chceš, aby to bolo miesto pokoja a bezpečia pre všetkých? Vážiš si firmu, ktorá ti dáva prácu, aby si sa mohol postarať o rodinu? Máš snahu vytvárať na pracovisku miesto bratskej spolupráce a dobrej pohody? Svoju prácu chceš konať na slávu Božiu a pre dobro bratov? Záleží ti na tom, aby firma prosperovala? Ak si vo vedení, myslíš na dobro všetkých zamestnancov? Ak si v odboroch, nepresadzuješ nespravodlivé požiadavky a nezanedbávaš chrániť tých, ktorí sú skutočne poškodení? Pri odborárskych požiadavkách myslíš aj na dobro firmy?

Otec biskup František

Kostol očami detí

Vydáva: **Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133**

e-mail: **dlugosa@gmail.com**

Imprimatur udelil **Mons. Prof. ThDr. František Tondra,**

dňa **15.12.2006**, pod číslom **26/2006**

Zaregistrované na **Ministerstve kultúry SR** dňa **6.12.2006**,

pod číslom **RP 242/2006**

Odborný konzultant **Mgr. Ing. Andrej Legutký**

Šéfredaktor: **Mgr. Ing. Alžbeta Dluhošová**

Redakčná rada: **Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová**

Tlač: **Kežmarská tlačiareň – december 2007**

Počet výtlačkov: **200**